

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

1991/2

Levél a Jézuskának...

Valaha gyermekkorunkban ilyenkor késő ősszel már körmölgettük kockás vagy vonalas papírlapokra ákom-bákom betűkkel kívánságainkat a Jézuskának. Most 1991 karácsonya előtt ősz fejjel, barázdás homlokkal írógépen próbálom megfogalmazni sok száz gödöllői premontrei öregdiák levelét a Jézuskához, amelyben jövő évi terveink megvalósításához kérjük az Ő segítségét. Mint a magyar mesék hősei, mi is **három** kívánságunk teljesülését szeretnők megérni az új esztendőben.

Az **első**t együtt fogalmaztuk meg idén június 8-án az épülő kápolna alagsorának földemén összegyűlve, hogy ugyanitt, de már a tetővel befedett kápolnahelyiségben ünnepelhessük meg az 1992 június 6-i Szent Norbert találkozónkat. E kívánságunk teljesedésének lehetőségéről bővebben tájékoztat a gödöllői premontrei perjelségről szóló rendi beszámoló.

Második kívánságotok udvariasan, tapintatosan, de sokszor elhangzott az említett júniusi találkozón. Hogyan áll az iskola megnyitásának ügye? - Alapos előkészületek és komoly ígérek alapján merem ígérni, hogy a jövő tavaszi Körlevelünkben már bejelenthetem a **holc** osztályos gödöllői premontrei gimnázium első osztályának 1992 szeptemberi megnyitását.

Harmadik kívánságunk részben már teljesült is, hogy a negyven év alatt szétszóródott gödöllői premontrei diáksereg újra egy közös családba tartozónak érezze magát! Ezt bizonyította az idei szeptemberi felvidék kirándulás, amelyben az egykori gödöllői diákok úgy „zarándokoltak” el Rozsnyóra, Jászóra, Kassára és Leleszre, ahogy a gyermekek és unokák szokták felkeresni szüleik és nagyszüleik lakóhelyét. Még azokat a kedves utitársakat, feleségeket és férjeket is, akik nem voltak gödöllői diákok, meghatotta ez a meleg családi légkör. Ilyen és hasonló élmények segítségével feléled fiatalságunk, és multunk folytatásának érezzük az újrakezdődött premontrei életet Gödöllőn. Ebben remélve küldi el leveleteket a Jézuskának.

1991 őszén

Fényi Ottó
perjel, az Egyesület elnöke

Lycée Français de Gödöllő (1938–1948)

A Francia Gimnázium kezdetéről az 1938–39. tanév végén kiadott „Evkönyv”-et idézem:

„A gödöllői Francia Gimnáziumot a Magyar Királyi Kormány alapította 1938-ban, a francia Kormány egyetértésével és közreműködésével. A nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter **Dr. Gerinczy Pál** jászóvári préposthoz intézett iratában (UKM. 109.944/1938. sz.á.) a Premontrei Rendet kérte fel, hogy 1938. évi szeptemberétől kezdve a gödöllői intézetbe szorosan beillesztve francia tagozatot létsítsen, amelynek évről évre fokozatosan teljes jogú és érvényű francia gimnáziummá kell kinőnie magát.” – „A magyar társadalom vezető rétege régen szükségét érezte ilyenfajta gimnáziumnak, amikor **Teleki Pál gróf** miniszterelnök úr, az akkori vallás- és közoktatásügyi miniszter **dr. Gerinczy Pál** jászóvári prépostot kérte fel a francia gimnázium megalapítására, a terv mindenütt tetszésre talált. **M. Maugras** francia követ és **Eckhart Sándor** dr. egyetemi nyilvános rendes tanár, dékán, jóindulatú támogatása is siettetette az intézmény létrejöttét.”

Az első évfolyam tizenhárom rendes és egy magántanulóval indult s közülük tizenketten rendben le is vizsgáztak az év végén. Ezután **Dr. Gábor Asztrik** igazgató, professzor úr lelkes és hivatott vezetésével a fellendülés és virágzás éveit következtek egészen 1944 őszéig, mikor is a háború feldúlta Hazánkat s a Gimnázium sem volt kivétel...

1946-ban felcsillantak egy reményteljes folytatás esélyei, de reményeinket csakhamar elfagyasztották a jól ismert események 1948-ban. A Francia Gimnázium így mindössze tíz évet „élt”, de egykori diákjai egy egész életre szóló tudást, élményt és szellemiséget vihettek és vittek is magukkal. Az egykori „franciások” közül legtöbben az 1947-es évfolyamból vannak sorainkban, – ezidőszert tizenketten s még mintegy húszan az utánuk következőkből. Igaz, szétszóródtunk a világban és Kanadától Ausztráliáig szinte mindenhol jelentkeztek egykori diáktársaink, így még most is reménykedünk egy-egy távolbaszakadt „új fiú” jelentkezésében.

Egyesületünk megalakítását követően megerősítettük kapcsolatainkat egykori francia honos tanárainkkal is. Többségüket a háború vihara sodorta hazánkba s iskolánk tanári karába; míg bennünket a francia szellem s az európai kultúra ismeretére igyekeztek vezetni, ők megismerték és megszerették magyar hazánkat. Kettőjükkel nem volt nehéz „újra megtalálni” a kapcsolatot, hiszen többen is évek óta leveleztünk velük sőt több alkalommal találkoztunk is egymással itt Budapesten és Párizsban is ahogy erre lehetőség adódott. Az 1947-es évfolyamból többen Annecy-ban töltöttünk feledhetetlenül szép napokat 1989 tavaszán **Pierre Moortgat** egykori latin és francia tanárunk vendégszeretetét élvezve.

Moortgat tanár urat már akkor a szívünkbe zártuk, mikor még a francia és latin nyelv rejtelseibe igyekezett bennünket bevezetni, s mint nevelőtanár az igaz emberség csírait plántálgatta ifjúi szíveinkbe. A háború s az azt követő évek alatt elvesztettük ugyan kapcsolatainkat, de nem sok idő múltán újra megtaláltuk azt, s ő az idősebb testvér szeretetével fogadta és viszonzta egykori tanítványai közeledését, mi több, még ekkor is adni tudott nekünk, az Európához tartozás eszméjét s nemzeti önbecsülésünket, – úgy ahogyan Zrínyi Miklós írta: „...egy nemzetnél sem vagyunk alábbvalók!” – s a reménységet egy szabad és jobb jövőbe.

Külön öröm és megtiszteltetés volt számunkra, hogy idén június 8-án Szt. Norbert-napi ünnepségünkön személyesen is köszönthettük őt s kedves feleségét, Bernadettet, akik nem sajnálták fáradságot, hogy a messzi Franciaországból útra keljenek velünk együtt ünnepelni, és amint ő írt „...viszontláni Gödöllőt immár a vörös csillag nélkül!” Erdemes néhány gondolatot idézni az ünnepségen üdvözlő szavainkra válaszként mondott beszédéből: „...igaz szívűből mondom franciául beszélő tanítványaimnak, hogy ha én nyújtottam is valami keveset nekik, tőlük sokat kaptam, mert ma ezer szál köt Magyarországhoz: nekem Magyarország második hazám! Sokfelé megfordultam a világban, hét országban voltam kulturális attasé, s baráti körben sokszor kérdik: Miért éppen Magyarország? Mire azt szoktam felelni: emberek és népek között nagy különbségek vannak. Egyesek elbuktak s úgy is maradtak, míg mások helytálltak és talpraálltak. A magyarok azok közé tartoznak, akik helytálltak s felemelkedtek. ...és Ti most kétszeresen is talpraálltatok a teljes szabadságban!” magyarul fejezve be: „Éljen Magyarország!”

Bernard Le Calloc'h tanár urat a fiatalabb évfolyamok ismerik, mert ő 1947 őszén került Gödöllőre. Ő nemcsak magyarul tanult meg tökéletesen, de magyar lányt vett feleségül is. Már régóta ír magyar vonatkozású cikkeket különböző folyóiratokban s Kőrösi Csoma Sándor életművének jeles szakértője. Az ő bemutatására abból a leveléből idézek melyet válaszul írt, mikor egyesületünk megalakulásáról értesítettük s arról, hogy őt tiszteletbeli taggá választottuk: „Köszönöm azt és igen jólesik ez a megtiszteltetés. Azt is el akarom mondani, mennyire szívem mélyéből örülök a Magyarországon nemrégiben lezajlott eseményeknek, melyeknek hála országuk újból elnyerte függetlenségét s a magyar nép szabadságát. Egy olyan diktatúra negyvenhárom éve után, ami éppoly képtelenség volt, mint amekkora alávalóság, most Magyarország újból visszaveszi helyét a szabad és művelt nemzetek között. A szerzetesrendek újjászületése, különösen azé a Premontrei Rendé, melyet oly keményen és gonoszul sújtott az üldözés,

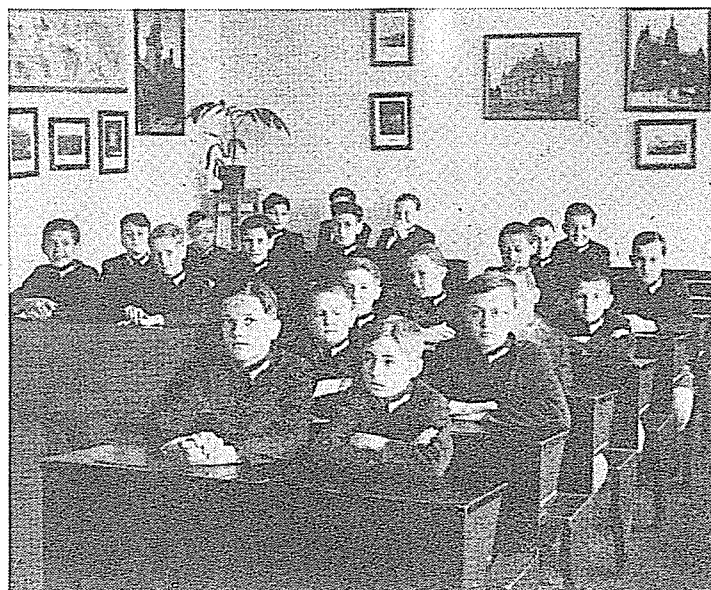
sajátos jelképe az én szememben annak a teljes fordulatnak, ami a szovjet marxizmus romjain bekövetkezett.”

Ugy hiszem, hogy **Moortgat** és **Calloc'h** tanárúrék, igaz baráti érzéseket tükröző mondataikhoz felesleges bármilyen magyarázatot fűzni! Jól tudom, hogy e hely és e pár sor csupán egy villanásnyit volt képes bemutatni abból amit a „**Lycée Français de Gödöllő**” jelentett és jelent ma is nekünk, akik benne éltünk és benne nőttünk fel.

Befejezésül egy kéréssel fordulok Hozzátok, kedves Diáktársaim: Sok egykori diáktársunk és francia honos tanárunk van még akinek sorsáról keveset vagy éppen semmit sem tudunk, címüket sem ismerjük. Aki tud segítsen, hogy szeretetközösségünk még teljesebb lehessen!

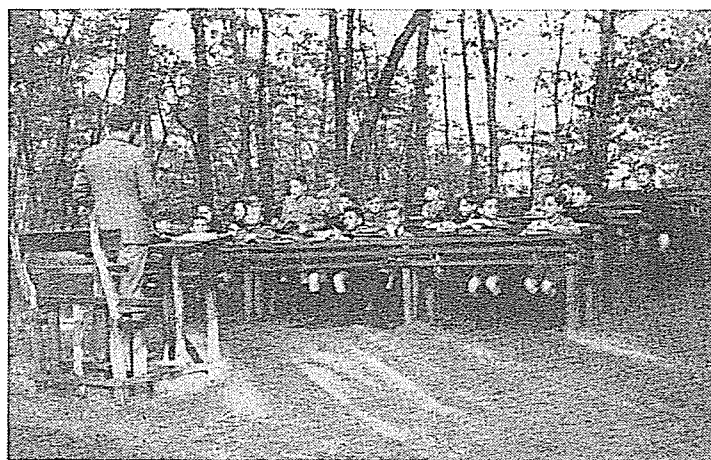
Két fénykép 1940-ből:

Endrey Gyula

Les élèves de Septième dans leur salle de classe.

Az első osztály tanterme.

Les élèves de Septième pendant une classe en plein air dans la forêt.

Az első osztályosok az erdei iskolában.

A FELVIDÉKEN Premontrei zarándokút

A gödöllői székhelyű Premontrei Öregdiákok Egyesülete zarándoklat jellegű emléktúrát szervezett a felvidéki premontrei intézményeik meglátogatására. A Veres Tours két autóbusszával *nyolcvan* öregdiák indult útnak *Somoskőújfalun* át, először *Rozsnyóra*, ahol a gimnáziumban kisebb ünnepség keretében *Jan Barilla volt* igazgató méltatta — *tollmács* segítségével — a jó kapcsolatokat. Az iskola 372 tanulója közül 81 magyar osztályban tanul.

Ezután a gödöllői iskolát alapító *jászóvári prépostságot* látogatták meg, amelyben most szellemi fogyatékos asszonyok szociális otthona van. Kilátogattak a *Szikla* alatti fenyvesben lévő *rendi temetőbe*, ahol a gödöllői gimnáziumban egykor tanító tanárok is nyugosznak, mint például *Buczkó Emil* és *Lágyi Kornél*. A prépostsági épület egyik részét a rend visszakapta és már újoncokat is nevelnek itt újra, akikkel a magyarországi vendégek is találkozhatnak.

Kassára érkezvén felkeresték az *Árpád-házi Szent Erzsébetről* elnevezett dómot, Közép-Európa egyik legszebb gótikus templomát. A kriptában egy kis emlékünnepey keretében megkoszorúzták *II. Rákóczi Ferenc* sírját, majd az al-

A jászóvári templom

konyi fényben megtekintették a *Rákóczi* életét ábrázoló festményt.

Este a *Hotel Slovan* (az egykori híres-neves *Schalkház*) éttermében volt díszvacsora és az egykori kassai öregdiákokkal barátkozó visszaemlékezés. A gödöllői öregdiákok nemcsak Magyarországról jöttek. *Bécsből* érkezett a korelnők, *Windisch-Graetz Vincze*. *Dél-Afrikából Újfalussy István* látogatott erre az alkalomra haza.

Vasárnap a premontrei templomból magyar nyelvű misén vettek részt, amelyet *Bartal Tamás* jászói prépost tartott megható magyar szentbeszéddel, majd felkeresték a premontrei rendházat és az egykori gimnáziumot. Reggeli után továbbutaztak *Leleszre* ahol az *Árpád-kori* premontrei prépostság templomában hosszan időztek. Itt elhangzottak emlékezések, beszédek — az ökumenia jegyében is. *Mária-énekeket* énekelték orgonakísérettel. Felo!vasták *Mécs László* premontrei költő *Leleszen írt A klastromban zenél a szél* című költeményét.

A kisvendéglő feltűnően jó ebédjét fogyasztva utaztak utolsó felvidéki állomásukra, *Királyhelmece*, ahol *Mécs László* volt a plébános 1930-tól 1944-ig. A templomban megkoszorúzták a költő emléktábláját, a temetőben pedig felkeresték édesanyjának, *Anna* néninek a sírját. Róla szól az egyik legszebb *Mécs-vers*, *A királyfi három bánata*.

*Királyhelmece*t elhagyva már hazafelé állt autóbusszaik kormányrúdjá. *Bizonnyára* sor kerül jövő májusban egy hasonló erdélyi túrára, *Nagyváradra* *Tauszik H. Alajos* tanár úr vasmiséjének megünneplésére.

Fazekas Mátyás

Gödöllői Hírlap 1991. szept. 30. Hétfő.

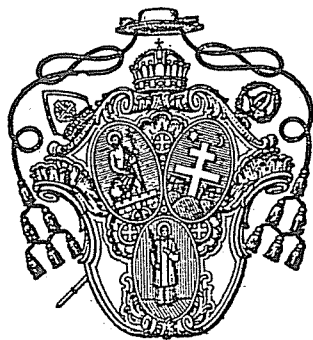
Kassán az egykori premontrei gimnázium előtt
(Zalay L. felv.)

A rozsnyói premontrei
gimnázium ma is meglévő
emléktáblája
(Zalay L. felv.)

Lelesz, Árpád-kori
templom (Mayer L. felv.)

„VIRTUTE VINCES“

Beszámoló az egykori Jászóvári Premontrei Kanonokrend jelenlegi helyzetéről

Egyesületünk sajátossága, hogy tagjai sohasem elégszenek meg, ha csak az Egyesület életéről számolunk be előszóval vagy írásban, mindig igénylik az Egyesületet létrehozó és patronáló Premontrei Rend életének ismertetését is.

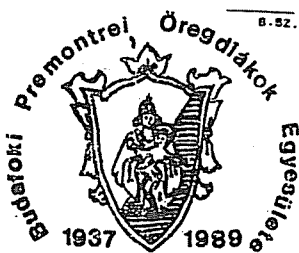
Az egykori, a rozsnýói, kassai és nagyváradi iskolákat fenntartó és ezek bezárása után a gödöllői intézetet létrehozó Jászóvári Premontrei Kanonokrend a második világháború után ismét három darabra vágva, negyven éves vérvesztéssel mind a három helyén: **Jászón, Nagyváradon és Gödöllőn** próbálja feléleszteni és folytatni a premontrei életet.

A szeptemberi felvidéki kirándulás résztvevői örömmel láthatták, hogy az ősi prépostsági épület egyik részét **Jászón** újra visszakapta a Rend, sőt már noviciusokat is nevel. A kassai premontrei templomban vagy ahogy ott mondják a „fehérek templomában”, újra premontrei lelkész működik, hasonlóképpen Királyhelmecen, Mécs László egykori plébániáján. Az új jászóvári prépost, Bartal Tamás személyében, aki öregdiákjaink számára lelkesítő magyar szentbeszédet tartott Kassán, az újrakezdés és a folytatás eredményessége is biztosítva van!

Nagyváradon is jelentkezett a legősibb premontrei préposág újraéledése. Augusztus 11-én a Premontrei Rend holland származású generális apátja, Marcellus van de Ven két ifjú magyar noviciust öltöztetett be a rend fehér ruhájába az ottani premontrei templomban. Ez a két novicius Gödöllőn folytatja tanulmányait, hogy aztán majd újra visszatérve az ősi Váradra segítsék a Rend ottani továbbfejlődését.

Gödöllőn a már említett két váradi noviciussal együtt összesen öt novicius kezdte el idén ősszel a rendi életet, így az új kis rendház máris szűknek bizonyul, és az épülő kápolna elkészülése a rendi élet érdekében is egyre sürgetőbb. A kápolna falai kb. egy hónapos késéssel csak október közepére épültek fel annyira, hogy elkezdődhetett a tetőzet ráépítése, és így csak a jó novemberi és decemberi időjárásban bízva remélhetjük ennek teljes elkészülését még ebben az esztendőben. A tavasz folyamán szeretnők beüvegeztetni a már beépített és készülöben lévő ablakkereteket, úgy ha nem is a teljesen kész, de az időjárás viszontagságaitól megvédhető kápolnahelyiségben meg tudjuk majd tartani június 6-ra tervezett Szent Norbert-i találkozónkat. Hogy idáig juthattunk az építkezésben, abban a külföldi rendtársak segítsége mellett jelentős érdeme van az Öregdiákok Egyesületének is. Közös megegyezésünket tartva nem közlünk listát az Értesítőben az adományozókról és az adományokról külön-külön név szerint, hanem az évvégi zárszámadásoknál az adományokat összegezve az Egyesület közös kápolnaépítési hozzájárulásaként nyugtázzuk. A névtelenségben maradó adományozók számára adjon viszonzást az a tudat, hogy ahogyan ők hozzájárultak a Rend közös szentélyének felépítéséhez, úgy részesülnek a Rend jötevőiért elmondott napi misék és imák kegyelmeiben. – Mint a Bevezetőnkben jeleztük, az iskolanyitás ügyéről majd Körlevelünk tavaszi számában fogunk remélhetőleg öröndetes hírekkel szolgálni.

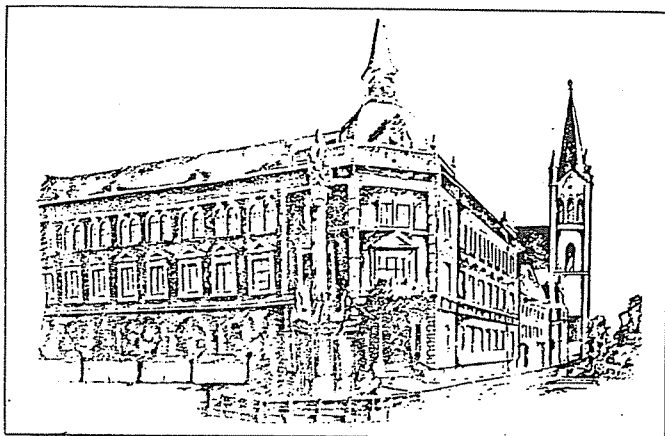
Társegyesületeink:

BUDAFOK: A premontrei gimnáziumok közül a legfiatalabb volt a budafoki Szent István gimnázium, 1937-ben alapította az akkor még önálló Budafok város vezetőségének segítségével **dr. Gerinczy Pál** apát, gödöllői kormányzó-perjel. Az államosítás után Budai Nagy Antal néven továbbműködő gimnázium fennállásának ötven éves évfordulóján méltóan értékelte az iskola premontrei múltját, megkoszorúzták a budafoki temetőben a gimnázium első, premontrei igazgatójának **Kolumbán Virgilnek** a sírját. A Budafoki Premontrei Öregdiákok Egyesülete szívélves viszonyban van egykori iskolájának tanári karával és ifjúságával. Pályadíjak kiírásával serkentik a tanulók önálló tevékenységét. A gimnázium igazgatósága pedig jó házigazdaként helyt ad minden hónap második keddjén az Öregdiákok találkozóinak. Postacímünk a gimnázium címen: 1221 Bp. Pentz K. u. 13.

KLEMPA KÁROLY ÉS A KESZTHELYI PREMONTREI GIMNÁZIUM

*A Keszthelyi Premontrei Öregdiákok
kiadványa*

Premontrei ünnep Keszthelyen

Az egykori premontrei gimnázium diákjai Keszthelyen gyűltek össze találkozóra a múlt hónapban. Miután lerótták kegyeletüket elhunyt tanáraik sírjánál, közgyűlést tartottak a Helyőrségi Klub termében. **Uzsoki András** és **Bánk Endre** köszöntötte a megjelenteket: **Szalay Albint**, az utolsó premontrei igazgatót, **Horváth Lóránt** Ödön csornai prépostprelátust, volt tanáraikat, diáktársaikat, továbbá a város polgármesterét, országgyűlési képviselőjét s a jelenlegi gimnázium igazgatóját. A gimnázium énekkara és egy szavalat tanúsította, hogy az egykori és a mai diákok megbecsülik egymást. A termet zsúfolásig megtöltö az öregdiákok megfáradottan hallgatták a 96. életévében járó igazgatójuk szavait, aki most is az Istenbe vetett hitre és igaz emberszeretetre buzdította őket. A közgyűlés **Czibere Tibor** akadémikus zárszavával ért véget, amelyet apáti szentmise követett a plébániatemplomban. Új Ember 1991. VII. 21.

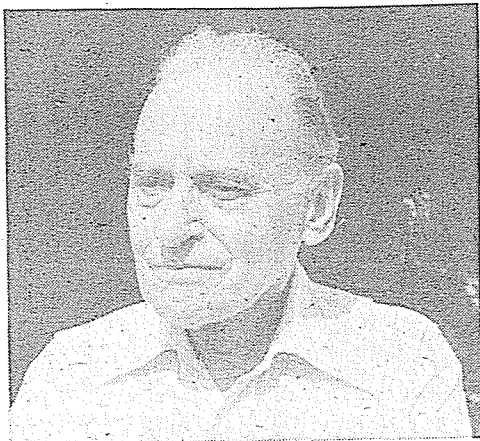

Premontrei ünnep Szombathelyen

A premontrei rendi Szent Norbert Gimnázium egykori diákjai összejeövetelt tartottak május 25-én, Szombathelyen. Az ünnepség a székesegyházban kezdődött, ahol **Horváth Lóránt** Ödön, a Premontrei Kanonokrend apátja három rendtársával koncelebrálva szentmisét mutatott be. Az apát homíliájában a II. világháborúban elesett diáktársakról emlékezett meg. Az ünnepség a gimnázium előtti parkban elhelyezett I. világháborús emlékműnél folytatódott, melynek márványtáblájára most újabb 27 hősi halott neve került. Az emlékművet megáldó Horváth apát kifejezte szándékát, mely szerint az iskolában néhány éven belül premontrei szerzetesek és világi tanárok ismét együtt nevelhetik a város ifjúságát. Ezután áldotta meg az ünnepségen jelenlévő **Konkoly István** megyéspüspök a szombathelyi gimnázium egykori diákjának, **Mindszenty József** bíborosnak az emléktábláját. Új Ember 1991. VII. 23.

Emlékezés

Kuthi Albert tanár úrra, aki 1938-tól 1948-ig tanárunk volt Gödöllőn. Az államosítás után a váci Technikumban tanított nyugdíjazásáig, Vácon halt meg 1991 július 12-én életének 80. évében. A június 8-i találkozóra már nem tudott eljönni, ő tartotta volna a tervezett „osztályfőnöki órát”, ezért az ő emlékére idézzük most az azon elhangzott Mécs-vers egyik rá oly nagyon illő részletét:

Az élet örök búcsúzás.

*Ő bárcsak tudnánk távozáskor
fényt hagyni, mint a Messiás.*

*Vagy legalább, mint az anyák,
kik egyre jobban megragyognak,
minél sötétebb lesz az éj
és minél jobban porladoznak
a bánat-barna hant alatt.
Fényt hagyni, mint a jó anyák.*

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

Tagsági Névsor 2. sz. kiegészítés

1991. IV. 15-től változások 1991 X. 15-ig:

1931. évf. Lacsny Árpád	1941. évf. Kovács Sándor Ujfalussy István Waldbott János	1949. évf. Hegedüs Kálmán Jenei József Machuláné, Fehér Irén	1952. évf. Homoki László Kreiss Tamás Thöresz Ede
1932. évf. Bónis Ferenc +Hegedüs László +Iklódy-Szabó Ervin	1942. évf. Csaba Gyula	1944. évf. Csáky György	évf. kívüliek Dávid Éva Ferenczyné, Lévai Mária
1935. évf. Szarka Gábor	1946. évf. Körmendy László	1950. évf. Bánó Sándor Lakos Iván	Fűrész István Pongrátz Magdolna Papné, Uárkonyi Edit
1936. évf. Porzsozt Gábor	1947. évf. Gáti Tibor Rohr Ferenc	1951. évf. Forster Miklós Gábor Gyula Pfaff László	
1938/A. évf. Leveleky Lóránd	1948. évf. Barkóczy István Hoyos Imre Nagyvárad József		
1939. évf. Szabó Albert			
1940. évf. Pásztor Pál			

helyes nyilvántartás és postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését az Egyesület és az évfolyamfőnökség részére. A diáktársak elhunytáról értesítést kérünk a hozzátartozóktól, hogy a temetésén búcsút vehessünk a megemlékezés csokrával.

Mindenszentek ünnepén és Halottak napján lehetőségeink szerint felkerestük tanáraink és iskolatársaink sírjait. Karácsonykor is emlékezünk meg egymásról, ápolva így is családi összetartozásunkat!

TAGTOBORZÁS

Mindazok, akik nem értesültek még egyesületünk létrejöttéről, vagy akadályoztatás miatt nem vehettek részt a találkozón, illetve még nem adták le jelentkezésüket, a JELENTKEZÉSI LAP kitöltésével, az adatok (név, foglalkozás, lakcím, mikor volt a gimnázium tanulója – vagy mint hozzátartozó, pártoló) közlésével kérhetik az Egyesületbe való felvételüket.

Aki tud egykori diáktársak hollétéről, vagy sorsáról, itthon és külföldön egyaránt, szíveskedjen továbbítani részükre a hírt Egyesületünk megalakulásáról, és jelentkezési lehetőségéről vagy címük megküldésével segítse elő az öregdiákok és pártoló tagok toborzását.

Elkészítettük a kisalakú jelvényünket, melyet jelen körlevelünk kíséretében megküldünk azoknak, akik eddig már jelentkeztek Egyesületünk tagjának. Kérjük a belföldieket, hogy a mellékelt utalványon 100-Ft. térítést fizessenek be „Jelvény” megjelöléssel. Egyidejűleg az elmaradt tagdíj-befizetés is rendezhető. A külföldön élők legközelebbi hazalátogatás vagy valutaküldésük alkalmával egyenlíthetik ki a jelvény árát.

Tagdíjbefizetés

Az 1991. évi tagdíjat - 300 Ft. illetve a további megajánlással növelt összeget - a tagság többsége befizette már. Azok, akik még nem rendezték tagdíjukat, szíveskedjenek az év végéig elküldeni. Figyelembe véve egyes tag anyagi körülményeit - továbbá a Felvidéken és Erdélyben lakók helyzetét, a tagdíj mérséklését vagy elhagyását az évfolyamfelelősök is javasolhatják, illetve közöljük az Egyesület vezetőségével ezt a tényt.

Belföldi befizetés az Egyesület részére a gödöllői OTP-nél kezelt „763 - 2608” csekk számlára történik.

Külföldön élők valuta-átutalása az Egyesület nevére az „OTP Gödöllő 217 - 98405, 2621/0112513” devizaszámlára lehetséges.

Kérjük a külföldieket, hogy a devizaszámlánkra utalják át a valutát, mivel (főleg a magán bank által kezelt) csekkek beváltásáért itt magas összegű levonást számolnak fel, - vagy hazalátogatóval küldjék adományukat az Egyesület részére. Köszönjük!

PRO MEMORIA!

1992 május elején Tauszik tanár úr jubileumára készülünk Nagyváradra. Reméljük, ez a kirándulás is olyan jól fog sikerülni, mint az idei zárandókat.

1992. június 6-án lesz Gödöllőn a Szt. Norbert ünnepi összejövetelünk. Ekkor tartjuk meg az Egyesület következő közgyűlését is.

Az 1932-, '37-, '42-, '47- és '52-es évfolyamok már most gondoljanak jövő évi érettségi találkozókra, amelyeket összeköthetnek a tervezett június 6-i Szt. Norberti összejövetellel, de ezt a tervüket jó előre jelezzék egyesületünk elnökségének.

A jövő évi terveinkről részletes tájékoztatást tavaszi körlevelünkben fogunk adni.

Címünk:

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK
EGYESÜLETE

2100. FÁCÁN sor 3.
GÖDÖLLŐ.

Jelentkezési lap

(Név, foglalkozás és lakcím, olvasható írással)

tel.: _____

19__-tól 19__-ig a _____-i

premontrei gimnázium tanulója voltam, ezért kérem felvételemet a Premontrei Öregdiákok Egyesületébe.

Dátum: _____

aláírás: _____

